

var ganske correct, da Incassationerne, navnlig i de nordsjællandske Skove, aldrig have været betroet Skovriderne, men vedkommende Amtsforvaltere, have forandret „gaae fra Skovriderne over til,“ til „betroes til,“ og paa den anden Side, at vi have gjort det Tillæg „forfaavidt fornødent gjøres.“ Dette har man anseet aldeles nødvendigt, ogsaa med Hensyn til, at et ganske lignende Udtryk findes i § 13, idet man, hvis man vilde holde sig til Udkastet, som det er affattet, at det nemlig skulde skee strax, vilde bebyrde Statskassen med en meget betydelig Udgift, og ikke blot en meget betydelig, men ogsaa en meget u hensigtsmæssig Udgift, da det paa mangfoldige Steder i disse Domaineskove i Jylland vilde være meget vanskeligt at finde Nogen, som mod en billig Betaling vilde paa tage sig dette Hverv. Gaaer man derimod ind paa Udvalgets Forslag, vil det ligge i Administrationens Magt at gjøre det efterhaanden og paa en til Hensigten svarende Maade, saaledes, at man paa den ene Side anerkjender Principet med disse Kasserere for at være rigtig, men paa den anden Side ikke bebyrder Statskassen med en ufornoden høj Udgift.

Røster: Jeg skulde ikke have Noget imod den vigtigste Bestemmelse i Paragraphen at erindre, at nemlig Incassationerne skulle i Reglen gaae over til Skovkassererne, men jeg maa være mod Udtrykket „forfaavidt fornødent gjøres;“ thi, hvorved skal det bestemmes? Det er i grunden kun fornødent, naar det er absolut uundgaeligt eller bevisligt, at der vilde finde Defraudationer Sted, naar Incassationerne bleve paa de Steder, hvor de hidtil have været; og jeg troer slet ikke, at det Udtryk „forfaavidt fornødent gjøres“ i denne Paragraph staaer i nogen Forbindelse med de samme Ord i § 13; thi der staaer, at Regjeringen skal være myndigt til, at anvende Vederlag for Skovkassererforretninger, forfaavidt fornødent gjøres, det vil sige, forfaavidt Incassationen kommer over i andre Hænder, forfaavidt der bør ydes noget Vederlag derfor. Her derimod betyder det ikke Andet, end at Incassationen ved Skovauktionerne skal overantvordes til andre Personer, forfaavidt det er ønskeligt og nødvendigt for Controllens Skyld. Jeg troer, at, hvad der bør udtrykkes i denne Paragraph,

udtrykkes tilstræffeligt derved, at der siges, at Incassationen skal i Reglen gaae over til særegne Skovkasserere. Derved staaer det Administrationen aabent at lade den blive paa andre Steder, enten hos Auctionsdirecteuren eller hos Skovrideren, eftersom Omstændighederne byde og anbefale det. Dertil kommer, at der er mange Steder, hvor der ikke holdes Skovauktioner, hvor der nu stadigt for Fremtiden vil blive bortsolgt Skoveffecter underhaanden. Der vil altsaa Incassationen blive hos Skovriderne eller de ved Skovene ansatte Bestillingsmænd. Naar man maafee kunde indvende, at dette falder ogsaa udenfor denne Paragraphs Indhold, da der kun er nævnt Skovauktioner, maa jeg dertil bemærke, at jeg kun tillader mig at gjøre opmærksom herpaa, fordi jeg antager, at det ærede Udvalg muligen kunde faae Anledning til at bruge det af mig nævnte Udtryk „i Reglen“ istedetfor „forfaavidt fornødent gjøres.“

Beskyld: Hensigten med denne Paragraph er, at træffe en Indretning, hvorved alle Pengeindbetalinger og Pengeudbetalinger henlægges under andre Embedsmænd end dem, som have med Bestyrelsen af Skovene at gjøre. Det er navnlig foranstaltet for Controllen med Pengeudbetalinger og Pengeindbetalinger, og det maa vistnok i saa Henseende ansees for meget hensigtsmæssigt. Jeg er ganske enig med det ærede Udvalg i, at den første Passus af denne Paragraph ikke er heldigt affattet, idet man derefter skulde troe, at alle Incassationer fandtes hos Skovriderne og nu skulde gaae over til Skovkasserere. Men, som bekendt, fandtes der allerede tidligere flere Skovkasserere, hvorom Motiverne give Dplysning Pag. 21, men synderligt nok er der glemt at anføres, at der fandtes en Skovkasserer paa Falster. Denne Underretning har jeg fra den Comitee, der i sin Tid var nedsat i Sagen angaaende Udkast til Loven om Amtsforvalternes Lønning, som gav en Udigt over de forskellige Indtægter, som Amtsforvalterne tidligere havde havt. Naar Comiteen her har foreslaaet, at der skulde sættes det Udtryk til „forfaavidt fornødent gjøres“, troer jeg heller ikke, at det er aldeles correct. Jeg troer, at Meningen er, at en saadan Adskillelse af In-